

РЕШЕНИЕ

№ 19927

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9570** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.,вр.203 и сл. АПК, вр. с чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е искова молба на Е. П. Ф. от [населено място] срещу Областна дирекция на МВР- С. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1 000 лева вследствие отмяна на Електронен фиш серия К № 7798337/19.07.2023 година на ОД на МВР – С., с който на основание чл.189,ал.4, вр с чл.182, ал.21, т.4 от ЗДВП и е наложено административно наказание – Глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл.21,ал.2,вр с ал.1 от ЗДВП за периода от 25.07.2023 година до 25.02.2024 година- датата на съобщаване на Решение № 20/09.01.2024 година по АНД № 571/2023 година на Районен съд- Б. , ведно със законната лихва върху сумата,считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че срещу ищеца е издаден Електронен фиш серия К №7798337/19.07.2023 година, който впоследствие е отменен с влязло в сила съдебно решение и вследствие на налагането на глоба в размер на 300 лева ищецът е претърпял неимуществени вреди- напрежение, тревога вследствие на чувството за налагане на несправедливо наказание, както и необходимостта да докаже, че е невинна, което и е донесло депресия, напрежение, тревожност, накърнен е личният,служебният и и родителският и престиж, обезверила се е,угнетила се е от обстоятелството, че съществува възможност да понесе санкция за деяние,което не е административно нарушение или за неизвършване на такова, довело и до накърняване на представата за законосъобразност и почтеност , както и до това ,че тези морални категории вече е невъзможно да се интерпретират при възпитанието на детето и и че органите на МВР не

следят за безопасността на движението , а по- скоро изпълняват своеобразен „ таргет“ за събиране по всякакъв начин на пари от шофьорите, била е застрашена да не би да налагат друга санкция, и да не би да бъде санкционирана за повторност, изпитвала е страх да пътува по пътищата, изпаднала е в депресивно състояние, нарушен е бил сънят и е изпитвала чувство за безпокойство, което се е отразило неблагоприятно на здравословното и състояние . Иска се да бъде осъден ответникът да заплати посочените суми и се претендират и направените по делото разноски. В съдебно заседание, ищецът- Е. П. Ф. редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява и не изпраща представител, но от същата е постъпила писмена защита.

Ответникът по иска- Областна дирекция на МВР- С. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Г.,редовно упълномощена, която оспорва исковата молба по основание и размер, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено в настоящото производство, заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Подробни съображения относно неоснователността на исковата претенция развива в представените по делото писмени бележки.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от прокурор Яни Костов, който намира исковата молба за основателна и доказана, а по отношение на обезщетението за претърпени неимуществени вреди, то да бъде определено по справедливост.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 20/09.01.2024 година,постановено по н.а.х.дело № 571/2023 година по описа на Районен съд- Ботевград е отменен Електронен фиш серия К № 7798337/2023 година на ОД на МВР - С., с който на Е. П. Ф. за извършено от нея нарушения на 19.07.2023 година на чл.21,ал.2,вр с ал.1 от ЗДВП на основание чл.189,ал.4, вр с чл.182, ал.2,т.4 от ЗДВП и и е наложена глоба в размер на 300 лева.

Решението е влязло в сила на 27.02.2024 година.

От показанията на свидетеля В. П.- приятел на ищеца се установява, че ищецът Ф. е била шокирана от наложената и глоба, станала е разсеяна ,започнала е да не може да спи , чувствала се е притеснена .

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената искова молба срещу НАП за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от предявяване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна и недоказана. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.Разпоредбата се съдържа в глава първа на [Конституцията](#), посветена на основните начала за държавно устройство, но същата не е пряк път за защита. Тя прогласява основен принцип, осъществяването на който трябва да се уреди със закон. Такъв закон е Законът за отговорността на държавата и общините за вреди. ЗОДОВ разграничи отговорността на два вида- отговорност за дейност на администрацията и отговорност за дейност на правозащитни органи, като в чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ е посочено, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. По силата на алинея втора,исковете по ал.1 се разглеждат по реда,установен в [Административнопроцесуалния кодекс](#), като местната подсъдност се определя по [чл. 7, ал. 1](#)-искът за обезщетение се предявява пред съда по мястото на

увреждането или по настоящия адрес или седалището на увредения срещу органите по [чл. 1, ал. 1](#) и [чл. 2, ал. 1](#), от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите

В разпоредбата на чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на иски за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица. Съгласно [чл. 4 от ЗОДОВ](#) дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по [чл. 1 от ЗОДОВ](#) - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 от ЗОДОВ. Съгласно чл.205 от АПК,искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице,представявано от органа,от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди. Съгласно [Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т.гр. дело № 3/2004 г.](#) на ОСГК на ВКС: "Обезщетение за вреди от незаконни административни актове, може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожаване, а при нищожните-с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите.Когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията,обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни,което се установява в производството по обезщетяването. В първия случай вземането за обезщетение за вреди става изискуемо от момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт. В случай, че вредите произтичат от нищожен акт - от момента на неговото издаване.

В РЕШЕНИЕ № 333 ОТ 13.01.2014 Г. ПО АДМ. Д. № 1253/2013 Г., III ОТД. НА ВАС е посочено, че“Нормата на [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#) не прави разграничение от какъв незаконосъобразен административен акт следва да са причинени вредите, за да възникне субективното право на увреденото лице на обезщетение на това основание Материалноправната активна легитимация за ищеца произтича от факта на понесените върху правната му сфера вреди вследствие от действието на противоположния нормативен акт.Правопораждащият субективното право на обезщетение юридически факт е настъпилата в правната сфера на гражданина вреда, вследствие от незаконосъобразния административен акт. Корелативно от този момент възниква отговорността на държавата за тяхната обезвреда - пасивната материалноправна легитимация. От обективна страна също така отговорността на държавата по [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#), вр. [чл. 7 от КРБ](#) не възниква и държавата не дължи обезщетение, ако са налице вреди, но те са причинени от административен акт, който не е противоположен. Принципът на правовата държава /[чл. 4, ал. 1 от КРБ](#) не допуска да е налице период от време - между възникването на вредите и решението за отмяна, през който гражданинът да търпи вреди и да няма субективно право да ги обезщети, а държавата да няма отговорност да ги овъзмезди чрез заплащане на обезщетение. Това не е допустимо нито в областта на гражданското право, нито в областта на административното право. Правото на обезщетение възниква от момента на увреждането, което е в резултат от действие на акт, противоречащ на закона. От възникване на правото на обезщетение възниква отговорността

на държавата. Активната процесуална легитимация, отнасяща се до упражняване на възникналото вече субективно право, за разлика от самото субективно право възниква от момента на отмяната на административния акт като незаконосъобразен. [Член 204, ал. 1 от АПК](#), който сочи, че искът може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, регламентира само активната процесуална, но не и материалноправна легитимация.

Предявен след отмяната на акта по съответния ред, искът цели да обезщети вреди, възникнали преди това, възникнали по време на действието на акта, от момента на тяхното причиняване. В подкрепа на това становище е следното обстоятелство: когато нормативният акт страда от толкова тежък порок, водещ до неговата нищожност, предварителна отмяна не е необходима, нито е необходимо предварително обявяване на нищожността“.

От така очертаната разпоредба е видно, че искът е осъдителен и с него се цели възмездяване на лицето, претърпяло вреди вследствие на незаконосъобразни актове, действия и бездействия. Но отговорността на държавата не е безусловна. За да бъде ангажирана, то следва да бъдат налице визираните в чл.1 от ЗОДОВ предпоставки- незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, вреда от такъв административен акт, причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

В настоящия случай на първо място, искът е насочен срещу надлежен ответник- ОД на МВР- С., която е юридическо лице и надлежен пасивно легитимиран ответник по иска. Това е така, защото Електронният фиш е издаден от ОД на МВР- С..

Съгласно сега действащия ЗМВР-чл.37-Главните дирекции, областните дирекции, дирекция "Миграция", дирекция "Международни проекти", дирекция "Управление на собствеността и социални дейности", дирекция "Специална куриерска служба", А. на МВР и Медицинският институт са юридически лица/ при съобразяване с обстоятелството ,че СДВР има статут на областна дирекция на МВР. В подкрепа на това е и чл.9, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на МВР- сочища, че областната дирекция на МВР в С.-град се нарича Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). Наред с това, чл.42, ал.1 от ЗМВР визира, че областните дирекции на МВР се създават на териториален принцип, като районите им на действие се определят с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи. Областните дирекции са основни структури на МВР за осъществяване на дейностите по [чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 6 – 9](#). В областните дирекции на МВР може да се създават отдели, сектори, районни управления (РУ), участъци и други звена от по-нисък ранг в зависимост от задачите и дейността им, районните управления в областните дирекции на МВР се създават със заповед на министъра на вътрешните работи. Пасивно легитимирани по тези иски са съответните държавни органи - юридически лица, а не техните териториални подразделения или обособени структури без правосубектност, тъй като по исковите за обезщетяване на вреди, причинени на граждани, пасивно легитимиран е държавният орган, с който длъжностното лице, причинител на вредата, е в трудови или служебни правоотношения. Отговорността на държавния орган се обосновава с качеството му на възложител на работата, която се извършва в негов интерес, и с правото му на подбор на съответните длъжностни лица за изпълнение на определени трудови или служебни функции, като по аргумент от разпоредбата на чл. 14, ал.2 от ЗМВР- Областните дирекции на МВР са юридически лица.

От събраните по делото доказателства е видно, че ищецът претендира заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие отмяна на Електронен фиш за налагане на глоба по ЗДВП.

Отговорността, съобразно фактическите състави на ЗОДОВ, следователно е резултат от незаконосъобразно осъществяване на публични функции-административни и правозащитни от органите на държавата, общините и съдебната власт. Спазването на законността и защитата на правопорядъка, като израз на принципа на върховенството на закона, е задължение на всички длъжностни лица и органи на публичната власт. Задълженията, които законите възлагат на административните органи в тази насока са свързани, освен с издаване на индивидуални, общи и нормативни административни актове чрез упражняване на правоприлагаща и нормотворческа дейност, и с налагане на административни наказания. Наред с другите правни форми на изпълнителна дейност - правотворческа, правоприлагаща и договорно-правна, класифицирани според предметно им съдържание и цел, тя представлява форма на административна /изпълнителна/ дейност, извършва се по административен ред чрез властнически метод, въз основа на законово предоставена административна компетентност.

В конкретната хипотеза, действително е налице отмяна на Електорнен фиш за налагане на глоба по ЗДВП, който е издаден в резултат на административна дейност и то с влязло в сила Решение на Районен съд Ботевград, но самият факт на отмяната на Електронния фиш и влизането в сила на Решението за отмяна, не води автоматично до извод, че ищецът е претърпял посочените в исковата молба вреди. По делото липсват доказателства за това, че е била подложена на стрес и притеснения дали ще успее да докаже, че не е извършила нарушение и е несправедливо санкционирана, започнала е да се притеснява да шофира, и да не я накажат за повторност, като това притеснение е било по повод обжалването на Електронния фиш по- скоро дали ще успее да докаже, че Електронният фиш е незаконосъобразен и то в хода на съдебното производство пред РС- Ботевград, а не от налагането на глоба. На второ място, ищецът е юрист и самият факт, че знае процедурата за обжалване на Електронния фиш не може да доведе до извод, че същата е била депресирана, отразило и се е на здравословното състояние, не е могла да спи/ в който смисъл са показанията на свидетеля П., но това не може да бъде основание за претендиране на вреди от отмяна на електронния фиш или от неговото издаване. Нещо повече дори - опасенията от шофиране по никакъв начин не са доказани, и ако в ищецът се е страхувал да не извърши нарушение на нормите на ЗДВП, то той е следвало да спазва правилата за движение, визирани в ЗДВП. Страхът от обвиняване в повторно нарушение по никакъв начин не е доказан, а това са бъдещи несигурни събития, които не е ясно дали ще се случат, още повече, че санкция за повторно извършване на същото нарушение се налага не от извършването в едногодишен срок, а от влизане в сила на Наказателното постановление, респективно на електронния фиш и тази разпоредба е следвало да бъде известна на ищеца- юрист. Недоказано е твърдението, че ищецът е станал по- разсеян, не е могла да възпитава детето си в законосъобразност и морал, защото на първо място ако от издаване на електронен фиш ищецът изпада в такова състояние на неспокойство, то възниква въпросът как би защитавал други лица в качеството на адвокат и липсват доказателства, че ищецът има дете, а още по- малко, че това е довело до невъзможност да го възпитава в законосъобразност, морал и почтеност, защото преценка как да възпитава детето си и в какви ценности е въпрос, който е извън предмета на спора, а и по никакъв начин не може да доведе до извод, че не може да го възпитава по този начин. Посочените негативни преживявания от отменения Електронен фиш следва да са реални, да са се обективирали в правния мир на ищеца и да имат сигурен характер, а опасения във връзка с бъдещи събития, не могат да бъдат сред тези негативни последици, които да бъдат предмет на компенсация в исковото производство. Нещо повече- липсват и доказателства ищецът да е заплатил наложената глоба в размер на 300 лева, което допълнително да е предизвикало тези твърдения за неприятни усещания.

Липсват доказателства за твърдените настъпили вреди за посочения в исковата молба период- от 25.07.2023 година- когато се твърди, че е връчен Електронния фиш/ като по делото

няма доказателства в този смисъл и крайният период- до 25.02.2024 година също е недоказан, защото няма как Решението на РС- Ботевград да е влязло в сила на дата 27.02.2024 година и тя да е била уведомена за Решението на дата 25.02.2024 година, още повече, че срокът за обжалване на Решението на Районен съд е 14 дневен, а не едnodневен.

Недоказано е и твърдението на ищеца, че е станала разсеяна и разсеяността е била повече от половин година/ независимо, че този смисъл са показанията на свидетеля П. и възниква въпросът как мигновено след отмяна на Електронния фиш, тя е станал концентрирана и тази разсеяност е изчезнала. Следва да се отбележи, че освен издадения фиш, спрямо ищеца не са приложени мерки за административна принуда, същият не твърди, че е извършено отнемане на негово имущество, т.е. че освен глоба от 300 лева, наложена с Електронния фиш в рамките на административно-наказателното производство не са приложени други предвидени в закона мерки. Ищецът не е бил подложен на административно-наказателна репресия във вид и степен, които са годни да накърнят неговата личност до степен на необходимост от обезщетяване със сума, надхвърляща трикратно наложената глоба, не е доказано как се стигнало до уронване на личния, служебния и родителския и престиж, още повече, че издаването на Електронния фиш засяга само лицето и същият не се споделя на работното място под формата на оповестяване или публично порицание на санкционирания водач, а и не ясно как е накърнен родителският и престиж и по какъв начин е станало това/ и ако дете е на възраст, която не му позволява да разбира какво се е случило- как това би довело до накърняване на родителския и престиж и кой би и го накърнил.

Простото твърдение за тези факти не може да бъде основание за присъждане на обезщетение за претърпени вреди. Твърдението на ищеца, че издаването на Електронен фиш е действие, както твърди ищецът на страница 6 от делото в исковата молба, е неоснователно, тъй като издаването на Електронен фиш не е действие, а издаване на акт. Незаконосъобразно действие, респективно законосъобразно бездействие на административен орган или длъжностно лице при или по повод административна дейност могат да бъдат само – фактическо/ материално действие/, което се предприема без правно основание- нормативен или административен акт, бездействие, изразяващо се в неизвършване на фактическо действие, което органът или длъжностното лице са задължени да извършат по силата на закона, бездействие на административен орган или длъжностно лице по негово задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. Незаконосъобразно е всяко бездействие, представляващо неизвършване на фактически действия в противоречие с предписано от императивна норма задължение и бездействието е основание за отговорност, когато се изразява в изпълнение на административни правомощия, възложени по силата на служебно или трудово правоотношение в държавна или общинска администрация. Преценката за наличието на бездействие следва да бъде направена след анализ на нормативно установеното задължение или възможност за действие. Задълженията като дължими фактически действия на конкретния административен орган следва да не са абстрактни, а конкретно регламентирани в Конституцията, в законовите и подзаконовите нормативни актове, за да е възможно да са отграничени, когато тяхното изпълнение влече последиците на отговорността по чл.1 от ЗОДОВ. Незаконосъобразното действие по смисъла на чл.1 от ЗОДОВ не може да бъде юридическо или правно действие, защото юридическото действие трябва предварително да бъде отменено като административен акт, за да е допустимо сезирането на съда с посоченото основание чл.1 от ЗОДОВ.

В тази насока издаването на Електронен фиш не е законосъобразно действие, а акт, издаден в резултат на административна дейност. Ищецът по никакъв начин не доказва тези свои твърдения с предвидените процесуални способности.

С оглед на това само простото твърдение, че ищецът е имал стрес, безпокойство, унижение и отразяване на здравословното и състояние / незнайно какво/ и притеснения от законосъобразния Електронен фиш, страх дали ще успее да докаже, че ще спечели делото пред Районен съд - Ботевград по повод обжалването на Електронния фиш, не могат да бъдат основание за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди. Разпоредбата на чл. 52 ЗЗД

във връзка с § 1 от ЗР на ЗОДОВ, дава възможност на съда да определи неимуществените вреди по справедливост. За да са преценят като неимуществени вреди, претърпените от физическите лица негативни емоции следва да надминат минималния праг на негативно изживяване, присъщ при издаден неблагоприятен административен акт, като твърдените неприятни преживявания на ищеца не са надминали този присъщ минимален праг, няма доказателства за по-крехка емоционалност на ищеца, нито такива, че негативните му изживявания във връзка с издадения Електронен фиш са предизвикали у нея по-голям стрес или продължителен емоционален дискомфорт. Напротив и от показанията на свидетеля П. не се установява ищецът да е потърсил не само медицинска помощ, но и психологическа такава, за да може да се справи с твърдения стрес от издаването на Електронния фиш, от страх дали ще спечели делото пред Районен съд Ботевград. Що се отнася до вътрешните преживявания, които не винаги намират своя външен израз, съобразно стандартите на прилагане на ЕКПЧ, същите следва да се считат за настъпили по презумпция, винаги с оглед на конкретните обстоятелства на нарушение на правата по Конвенцията. В тези случаи винаги има значение видът на конкретното нарушено основно право. Презумпцията за настъпване на вредите винаги е налице тогава, когато се нарушава абсолютно по своя характер право от ЕКПЧ /например правото по чл. 2 или чл. 3 ЕКПЧ - както това е предвидено в чл. 284 и чл. 285 ЗИНЗС/ или когато, според конкретните обстоятелства, настъпването на негативните последици за личността на лицето може да се предполага "без всяко съмнение". Електронният фиш се издава въз основа на заснето с автоматизирано електронно устройство административно нарушение, без участието на контролен орган, който извършва оценъчна дейност. Получаването на електронен фиш от собственика на заснетия автомобил е отрицателно преживяване, но обичайно не може да доведе до разочарование, огорчение, негативни и натрапчиви мисли. Ако пък засегнатото лице реагира по начин, който не отговаря на сериозността на дадената житейска ситуация, то неговото субективно емоционално възприятие не е основание да му бъде присъдено обезщетение.

Не се доказва, че вредите са пряка и непосредствена последица от отмяната на незаконосъобразен административен акт, издаден от орган, осъществяващ административна дейност.“ Легална дефиниция на тези понятия пряка и непосредствена последица от увраждането, законодателят не е дал нито в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, нито в чл. 51 от действащия Закон за задълженията и договорите, към който препраща параграф 1 от ПЗР на ЗОДОВ, нито в действалия от 1893 до 1950 г. Закон за задълженията и договорите, нито в други нормативни актове от действащото право. Както правната теория, така и съдебната практика, обаче, е приела критерии, от които да се изхожда при дефинирането на тези понятия.

Според правната доктрина водещи при определянето на съдържанието на понятията „пряка и непосредствена последица“ са теорията за равноценността, според която един факт е причина за резултата, когато, ако този факт е липсвал, то резултатът не би настъпил, и адекватната теория, съгласно която причина са тези условия, които причиняват резултата нормално, типично, адекватно, а не по изключение.

В практиката на Върховния касационен съд, изразена в Решение № 81/27.1.2006 г. по гр.д. № 23/2005 г. на 4 гражданско отделение на ВКС, Решение № 129/25.07.2005 г. по гр.д. № 2439/2003 г. на същото отделение на ВКС и други е възприето разбирането, че "...непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите". е налице причинна връзка по [чл. 4 от ЗОДОВ](#). Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е. които са адекватно следствие от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. В конкретния случай, вредите, които се претендират не са пряка и непосредствена последица от отмяна на Електронния фиш.

Вредата е неблагоприятна последица, която накърнява правната сфера на едно лице. Вредите се делят на две големи групи: имуществени (материални) вреди и неимуществени (морални)

вреди.Имуществените вреди накърняват имуществената сфера на лицата.Това са правото на собственост,ползване,строеж,сервитут,правото на надстройкаване, пристрояване,подстройкаване, различните субективни права на вземане,наследствени права и т.н.При договорната отговорност се носи отговорност за имуществени вреди.От своя страна,имуществените вреди се делят на претърпени загуби и пропуснати ползи.Претърпяна загуба е онази разлика в имуществото на лицето, която се получава след изпълнение на задълженията на другата страна по договора и при нея се съпоставя наличното имущество на изправната страна по време на възникването на задължението и наличното имущество на страната след изпълнението на задължението и тази разлика се нарича претърпяна загуба. Пак в ТР № 1/15.03.2017 година на ВАС е посочено, че делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са искиви производства,те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навеждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства. И. на обезщетението от непозволено увреждане не е и не може да се превърне обаче в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът,спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение

Не са налице са и останалите, визирани в чл.4 от ЗОДОВ предпоставки за присъждане на обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди, вследствие на издадения Електронен фиш. Следва да бъде отбелязано още, че неимуществените вреди представляват сериозно засягане на личността и достойнството на гражданина, изразяваща се в претърпяване на болки/ като болката е краткотрайно преживяване на неприятно усещане,предизвикано от външно въздействие/, и страдания/ а страданието е продължаваща болка/.

Не се доказва и причинната връзка между неимуществените вреди и отменения Електронен фиш. Вредите не са доказани, нито по основание, нито размер, нито пък, че се дължат само и единствено от отмяната на Електронния фиш, при което липсват елементи от състава на отговорността по чл.1 от ЗОДОВ.

Всичко това сочи, че искът е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

По иска за заплащане на законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Съдът намира този иск също за неоснователен и недоказан, и следва да бъде отхвърлен. Задължението за лихва има акцесорен характер и зависи от съдбата на главното вземане и предвид неоснователността на иска за присъждане на обезщетение, то неоснователен е искът за присъждане на законната лихва.

Претенцията на ищеца за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по иска следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

По силата на алинея (4) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) на чл.10 от ЗОДОВ, съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#).

Под разноски в съдебното производство законодателят, с оглед на съдържанието на основната разпоредба - [чл. 78, ал. 1 ГПК](#), разбира разноски за такси, разноски по производството и възнаграждението на един адвокат. Разноските за такси са за държавните такси, дължими на основание [чл. 4, б. "а" и "о" от Закона за държавните такси \(ЗДТ\)](#) във вр. с [чл. 73, ал. 3 ГПК](#) и [чл. 9а, ал. 2 ЗОДОВ](#) и определени по размер в Тарифа № 1 към Закона за държавните такси, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието и Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, както и за други дължими такси (например таксата на основание [чл. 9, ал. 2](#)

от Закона за Държавен вестник). Разноските по производството включват разноски, извършени от страната, във връзка с определени процесуални действия - депозит за призоваване на свидетел, възнаграждение за вещо лице, разходи за извършване на оглед. Възнаграждението за един адвокат представлява платеното възнаграждение на ползвания от страната адвокат.

В полза на ответника по иска следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, доколкото законът допуска административният орган да упълномощи служител с юридическо образование за осъществяване на защитата по делото, то и представляваният правен субект има право на разноски, които изрично са предвидени в специалната норма. Прилагайки разпоредбата на чл.10,ал.4 от ЗОДОВ, съдът присъжда възнаграждение не в полза на юрисконсулта, а в полза на юридическото лице, което е защитавано от него, респективно в чиято структура се намира представляваният по този начин административен орган. След като възнаграждението се дължи не на юрисконсулта, а на бюджета на административния орган, който той представлява, реалното му заплащане е ирелевантно за реализиране на отговорността за разноски за загубилата делото страна по спора. При правна защита, осъществена от юрисконсулт, страната не следва да доказва пряко направения разход, докато обратното е важно за всички случаи, в които се репарират разноски за адвокатско възнаграждение - ТР 6/2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС. Именно с оглед тези специфики на осъществяваното процесуално представителство, приравняването на юрисконсулта на адвоката досежно присъжданото възнаграждение е частично. В този смисъл виж: решение № 10/29.09.2016 г. по конст. дело № 3/2016 г. на Конституционния съд. **Разпоредбата на чл. 37 ЗПП препраща към НЗПП, където в чл. 2Чл. 24.** (Изм. - ДВ, бр. 74 от 2021 г., в сила от 01.10.2021 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.) По административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева.4

Съдът намира, че в полза на ответника по иска следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева, тъй като делото не представлява правна и фактическа сложност и са проведени две съдебни заседания, на които е взел участие юрисконсулт, при което определеният размер на възнаграждение-130 лева/66,47 евро/ е справедлив и съответен на извършеното процесуално представителство по делото- оказаната правна помощ от юрисконсулта.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.203 АПК, вр.с чл.1,ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд С.-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКА НА Е. П. Ф. от [населено място] срещу Областна дирекция на МВР- С. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1 000 лева вследствие отмяна на Електронен фиш серия К № 7798337/19.07.2023 година на ОД на МВР – С., с който на основание чл.189,ал.4, вр с чл.182, ал.21, т.4 от ЗДВП и е наложено административно наказание – Глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл.21,ал.2,вр с ал.1 от ЗДВП за периода от 25.07.2023 година до 25.02.2024 година- датата

на съобщаване на Решение № 20/09.01.2024 година по АНД № 571/2023 година на Районен съд- Б. , ведно със законната лихва върху сумата,считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Е. П. Ф. ОТ ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР- С. СУМАТА ОТ 66,47 ЕВРО/ 130 ЛЕВА/ ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

